

[Filt Jensen]

det var urigtige og vildledende oplysninger, der var givet i bemærkningerne til lovforslaget. Finder ministeren ikke, at det er en særdeles uheldig praksis?

Skatteministeren (Stavad):

Selv om spørgsmålet ligger uden for det, der er stillet, vil jeg gerne besvare det.

Det pågældende notat fra Miljøministeriet er ikke oversendt til Skatteministeriet den 8., men den 13. december 1993. Der er ikke i henvendelsen fra Miljøministeriet skrevet noget om, at man ikke kan bruge miljøargumenter. Der er en række bemærkninger om lovforslaget, herunder også nogle bemærkninger i relation til de refererede målinger fra Danmarks Miljøundersøgelser, som vel at mærke slutter med: »Hvorledes de nævnte 10 pct. fordeler sig på forskellige årgange, er ikke belyst. Det kan således ikke udelukkes, at en del er mindre end 10 år gamle.«

Det påstås der heller ikke noget om i bemærkningerne til lovforslaget, og derfor fandt vi ingen umiddelbar grund til at reagere på henvendelsen fra Miljøministeriet.

Da Danmarks Miljøundersøgelser til gengæld præcist lagde afstand til den bemærkning, vi havde i lovforslaget, og som var refereret i Ingeniøren den 17. december 1993 og omtalt i morgenradioavisen samme dag, var der et grundlag at reagere over for Folketinget på, og derfor oversendte jeg den 17. december uddybende kommentarer til Folketingets Skatteudvalg, hvor vi analyserede og gennemgik de bemærkninger, der var i lovforslaget, og de bemærkninger, der var kommet fra Danmarks Miljøundersøgelser. Det er sammenhængen, og derfor mener jeg faktisk, at jeg har forsøgt så hurtigt, som jeg har set nogen grund til det – og man kan selvfølgelig altid diskutere, om vurderingen er rigtig – at reagere over for Folketinget og Folketingets Skatteudvalg.

Formanden:

Jeg vil bede om, at man slår mikrofonen til.

Filt Jensen (V):

Det er til skatteministeren og om det brev, som er dateret den 8. december 1993, hvori Skatteministeriet refererer en undersøgelse af forurening af gamle biler foretaget af Danmarks Miljøundersøgelser, DMU.

Referatet er efter Miljøstyrelsens opfattelse ikke fyldestgørende i det brev, som skatteministeren åbenbart først har set den 13., men ikke fundet anledning til at orientere Skatteudvalget om, før efter at loven blev vedtaget, for Skatteudvalget har først modtaget det den 20. december 1993. Det kan være ganske rigtigt, at det er afsendt den 17., men det er altså først modtaget den 20. december 1993, og efter at loven var vedtaget.

Skatteministeren (Stavad):

Nu er det ikke rigtig noget spørgsmål fra hr. Filt Jensen.

Hr. Filt Jensen refererer én del, jeg refererer en anden del. Hvis hr. Filt Jensen læser bemærkningerne i lovforslaget, vil han se, at der er en kort sætning, der omtaler de pågældende målinger.

Jeg tror ikke, at nogen vil påstå, at det var et fyldestgørende referat af de pågældende målinger, og det lille notat fra Miljøministeriet slutter med den bemærkning, som jeg refererede før, og som jeg gerne vil gentage for hr. Filt Jensen:

»Hvorledes de nævnte 10 pct. fordeler sig på forskellige årgange, er ikke belyst. Det kan således ikke udelukkes, at en del er mindre end 10 år gamle.«

På den baggrund fandt jeg ingen anledning til at reagere, da jeg ikke så nogen klar uoverensstemmelse imellem den henvendelse, vi fik fra Miljøministeriet, og det, der stod i lovforslaget.

Hr. Filt Jensen kan have en anden vurdering, men det er jo et personligt skøn, og jeg tror, at hr. Filt Jensen også vil medgive, at man ikke rigtig kan foretage sig noget, før man selv oplever, at der er et grundlag for det.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg forstår, at ministeren først fandt anledning til at reagere og orientere Skatteudvalget, da ministeren i bladet Ingeniøren læste om den pågældende sag. Det, jeg så vil spørge ministeren om, er, om det er almindelig praksis, at Skatteministeriet vurderer på den måde, at det først orienterer Folketingets udvalg, når sagerne bringes frem i pressen.

Skatteministeren (Stavad):

Der er ikke megen sammenhæng mellem de